

azadî

KOVARA MARKSÎSTA KURDÎ

*ji azadî û serxwebûnê birûmettir
tistek nîn e. (Ho Chi Minh)*

hejmar 2

tebax 1978

Li ser şerê hindurê

KURDISTANA IRAQÊ

Dîsa tiving û kalaş nîkov teqiyay li Kur dîtana Îraqê, hin pêşmerge bi gullên hin pêşmergeyên din hatin kuştin. Dijminên gelê kurd, bûrjûwaziyên Tirkîye, Îran, Îraq û Sûriyê ji kêf û şahiyê di firin: Kurd bihevdikeyan qet ji wan gerin, binêlin bila hin bi çekên Sûriyê, hin bi yên Îranê qira hev bin; bêy ku têkilî wan bibin ew hesabê hevûdin bibînin. Bêguman, ji hemîyan bêtir, karbidestên Bexdayê dilşa. ne. Ku Kurd hêzên hevûdin qelsbikin, li dijî siyaseta faşîsta valakirina Kurdîstanê, ya şarederkirin û sirgûna gundiyên Kurd berxwedan, şerê çekdar qels dibe, Baas dikare bi qîma xwe, li gora kêfa xwe bilive; Sedemên vî şerê hin durî çî ye? Berî her tiştî divêt ku bê go-

tîn ku ev ne cara pêşîn bû ku alîgirên PDK a Barzanî û yên Yekitiy Nîştimanî ya Talabanî bi hev ketine Ewan berê vî şerê dawîn, du nav du salan de ji hevûdin nêzikî çil kes (bi piranî hogirên Talabanî) kuştibûn. Jibo rawestandina wan kuştin û pevçûnên hindurî, di sala 1976 an de, Sûriye ketibû nava her du aliyan, Talabanî û " Samî " (Muhemed Mahmûd Abdurreheman, " mêmî " yê PDK a Barzanî) li Londonê dûrûdirêj li ser aşîti û li hev hatina navbeyna PDK û YNK axaftibûn. Dû vê yekê re, Mesûd Barzanî di dawîya 1976 an de çûbû Şamê û ew û Talabanî li ser navê Partiyên xwe, bi partiya Baasa Sûrî re peymanekî imza kiribûn jibo ku dijheviyên nava xwe bi peyivdariyan safî

kû, hêz û xurtahiya xwe bidin şerê dijî Îraqê, û heta ku ji wan tê li hemberî Îraqê hêzên xwe yek kin. Ev bû daxwaza Sûriyê ku piştê herdu aliyan ji mizdida, devê kîsik ji wan re vedikir, da ku ew şerê Îraqê bikin. Emê hinek dûrtir bibînin sedemên "xêrxwazî" û " dilxwaziya" Sûriyê jibo Kurdên Îraqê.

Ev peyman pirîcar di kulîya, lê dîsa ji likar bû, qenc xerab dimeşîya heta destpeka hezîrana dawîn. Ber bi 15 ê hezîranê, bi sedan (hin kanî dibêjin bi hezaran) pêşmergeyên PDK û YNK ê li navça ku tixûbên Tirkîye, Îran û Îraq dighêjin hîv dest bi "şerê dawîn" dîkin, da ku hemberên xwe "ji binî" paqij kin. Ji her du aliyan nêzikî 40-50 kes tên kuştin, gellekên din birîndar dibin.

Hêzên YNK dixwazin fi rekişin. Yek ji wan, di bin serokaçiya Elî Eskerî, endamê Polîtburô ya YNK, dike berbi Ama diyê here. Dora wê tê girtin, hin ji wan tên kuştin û hinên din te vî Elî Eskerî, Tahir Elî Welî û Seyit Kaka dîl tên girtin, dikevin lepên hêzên PDK a Barzanî.

SERECEM

Li ser şerê hindurê Kurdîstana Îraqê
Destbrakiya Barzanî û Îsraîl
Daxuyaniya Partiya Kommunist
Destpêka Dîrokê
Qesra Evdal Xan (Keriyek di E. Çelebî)
Derdê Xesî û lêxistinê
Destpêkên Bingehî yên Felsefê
Eniya Xwendekaran
Gelê Kurd du şoreşgerên hêja winda kir
Deng û Alan
Zman-Ferhengok
Stan û Leylan

r.2
r.5
r.6
r.9
r.11
r.13
r.14
r.15
r.16
r.18
r.20
r.22

Komekî din ê YNK ê jî li ser riya Zaxoyê dikeve dafika PDK yê û dîl dibe, tevî serokê xwe Dr. Xalid Said, yek ji serekên YNK ê. Di belavoka xwe ya berê navhildayî de, YNK dibêje, ku leşkerên Tirk êrîşê vê hêza han kirine û pişt re Şexmûs Kerwan, serekê eşîra zîrekî ya, wan biriye kiriye nav dafika PDK ê. Ev yek çiqas rast e, nayê zanîn.

Dawîne ya pêşîna vî şerê brakuj: 40-50 kuştî, gellek birîndar û bi dehan endamên YNK dîlgirtî, di nav wan de çar ji berbiçavtirîn serekên YNK ê.

Sedemên hemayî û nêzikên vî şerî? Bi awê YNK, ev komploya MIT û SAVAK ê ye ku bi destên PDK a Îraqê û bi arîkariya hin eşîrên Kurdên Tirkîyê, dixwazin şoreşa demokratîka Kurdîstanê bişkênin, hêzên ku peyda bûne bipelişînin, riya wana danûstana derva (ya Sûriyê) bibirin. Di belavoka xwe de, YNK navê Zekî Beg hildide wek serkarê MIT ê li Hekariyê ku nav di Maccit Hecî Ehmedê serekê eşîra Cigorce dide û bi "Samî" û Savak re pîlanên şikandina hêzên YNK datîne; riya pêşmergan dide hîrîn, wan dike dafikê. Dîsa

YNK dibêje ku her wekî wê PDK ê ji navçeyên Kerkûk, Silêmanî û Erbîl paqij kiriye, PDK bi birîna riya danûs-

tana derva dixwaze heya xwe bistîne.

Li gora Karbîdestên PDK a Îraqê, hevalên Talabanî bi hêzekî xurt ve ji Îranê dihatin ku hêzên PDK ê bi derbekî paqij kin. PDK jî diviya xwe biparêze û tiştê ku pêwîst bû ji bo hişkirina YNK kiriye. PDK, YNK yê bi "caşî xulamîya MIT û Sûriyê itham dike, gava ku ji bo YNK, KDP ji Savak, CIA û MIT ê re hatiye firotan.

Ev e seviya dahûrîniya (analîza) her du partiyên ku doza rizgarkirina gelê Kurdê Îraqê dîkin, xwe ji vî gelî re serokatîyekî ilmî hesab dîkin!

TILIYA MÎT û SAVAK Ê?

Ku tiliya Savak û MIT ê di vî karî de heye, ev tiştêkî diyar e. Hê meqerê PDK li Îranê ye. Îdrîs Barzanî, endamê "serokîtiya Derb asok" (Qiyada muweqet), li Tehranê dimîne, bi peywendiyên PDK û Îranê bilî dibe. Hêz û pêşmergeyên PDK ê ji Îranê tên û ne bi dizî. Li Îranê, fîrîmêşan ji ber çavê Savakê nareve, heta ku çûnehata pêşmergeyên Kurdên li Îranê bicîh bûyî nebîne. Bi çîrokê awa qeremanî gelo hê kes bawer dike?

Haya MIT a Tirkîyê ji jî her tiştî heye; hin karbîdestên PDK ê riya London û Hekariyê kiriye ne riya kaniyê, li Hekariyê xwedî meqer in, bi serekê MIT ê re radi bin rûdinên, berx sor dîkin. Bi awê ku kovar "Briefing" ku li Ankarayê bi inglîzî ji bo diplomatan û çapa biyanî derdikeve, MIT çavê xwe li ser çûnehata

Kurdên Îraqê, yên Barzanî û yên Talabanî, ji bo sê tiştan digire.

1° Çawa be lihevhatina wan ne mimkine; ewê li ser çûnehata û riya xwe ya Tirkîyê be jî şerbikin, hevûdin qels û pûç bikin, ji talûketiyê derkevin.

2° Himin pêşgirtina van hêzan ne mimkine, ew çax çêtir e ku meriv bihêle riya wan di Tirkîyê de derbas bibê da ku xurtahî, hêz û pirsîyarên wan, he bûn û milîtanên wan çêtir bîn naskirin. Ku te tiştêkî rind naskir di karî li wê gorê hezrê xwe bikî.

3° Bi çûnehata wana ser Tirkîyê de, berê hin hêzên Kurdên Tirkîyê, yên ku xwe biwanve girêdane, didin Îraqê, wan pûç dîkin, ew jibo demekî be jî, ji Tirkîyê re nabin talûkê.

Gelo van şîretan Savak an CIA li MIT ê kiriye? MIT a ku heta niha hin hevalan dixistin şûna hêlîna kêmaqlan!

Di milê din de tu tiştêkî YNK ji destbira kên wa yên Sûriyê ve ne veşarî ye û Sûriye bi kêma an zêde arîkariya xwe, bi çavên riya tixûbên (Sînorên) xwe, YNK başkiriye destê xwe. Tu serxwebûna

diravî, û dendî (maddî) ya YNK nîn e, lawra ser xwebûna wê ya siyasî jî tune ye. Kingê Sûriyê got na, ew na ye. Dibê YNK raweste.

Qenc xuya ye ku tiliya dewletên ku erdê Kurdîstanê li hev parakirine di şerê nava Kurdan de heye. Lê emperlalîzm, paşverûtî, Şah, MIT, Surye di cîyê xwe de, li gora kêfa xwe nîkarin şerê awaha peyda

1. Binêre Belavoka YNK ku di destpêka timehê (temûzê) bi erebî û farisî derketiye.

2. Dîsa di wê belavokê de.

bikin; ew tenê dikarin pîfbikin ser agirê pêketî, wî gurr û geş bikin.

Loma sedemên hindurî yê vî şerî hene ku ew jî doza serokatî ya tevgera Kurdên Iraqê ye. Hindê ev şer tenê dibe şerê nava du beşo kan (Franksiyon)? Na xêr şerê nava beşokan divê ku şerekî îdeolojîk û siyasî be. Di vî şerî de kêrhatîniyên dendî (madî) yênmezî jî hene.

Ji alî siyasî de her du partî jî doza şoreşgerî û sosyalîzmê dikin. Lê ev tenê jibo xapandina pêşmerge ye. Di vî wan divê hin pêşmerge vî jî niha va şoreşgerên Kurdîstanê, marksîstên Kurd dîyarkin ku tiştên ku ev kesên han liser navê sosyalîzmê dikin, fêşkên wan, girêdanên wanên derve, awayên xebata wanî hindurî tucar ne yên sosyalîzmê ne.

DEMA BAZIGAN Û AXAYÊN SER.

Çawa bawerkin ku PDK ku heta do ketîbû dûvika SAVAK, CIA û Israilê, ku di nava xwe de şoreşgerên Kurd, wek Faxer, mêrxasê şerê Hen dirîne, wek Suleyman Moeynî û bi dehan Kurdên din ji Îran, Iraq, û Tirkiyê, bi ithama çepîtiyê dida kuştin; kommunistên Iraqê ku ji derve dihatin û di Kurdîstanê de derbas dibûn gulle dikiir, ya ku roja Şah gotê bisekinin, Kurdîstanê hişt û revî, bi derbekî bûbe şoreşger wek gunekarê ku di xewna xwe de ewliya dibîne û dotira rojê tobe dike, dibe welî. Serekê PDK, Barzanî li Washingtonê ye, ji Carter re name dişîne divê bi salan min dijî kommünîzmê şer

kirîye arîkariya min û partiya min bikin. Serokekî din li Tehranê bi gotina Savakê radibe rûdinê. Hinên din bi milyonên ku ji şoreşê hatiye dizîn li Ewropayê wek paşa kêf dikin, tîicaret dikin. Her wekî serokên PDK a Kevin û ya nû eynî kes in û di awayên wan de guhêran tuneye, serokatîya PDK a Iraqê ne tenê ne şoreşger e, lê ne demokîrat û welatparêz e. Ew AXAYÊN SER IN, TICARETA KURDÎTIYÊ DIKIN. Meznahî û hebûna wan ji şer e; bi şer e. Wan divê hin pêşmerge hebin, li hemberî Iraqê şer bikin û ew jî li ser navê wan û jibo xatirê vî şerê ku Iraqê qels dike herin ji hin dewletên ku qelskirina Iraqê dixwazin pere bistînin û pê kêfa xwe bikin. Ev təcîrî ye; bazirganî ye û divê ku gelê Kurd vî yekê qenc nas ke. Divê ku ji pêşmergeyên dilsozên ku dixwazin ji bo rizgariya Kurdistanê şer bikin, ev rastî

bên eşkere kirin. Bêy qewirandina serokîtiya paşverû û bazirgan, şerê aîzgariyê pêncî sal şûnde jî naçe serî jiber ku hefsar di destên dewletên dijminên gelê Kurd dane. Ev dewlet bi vî serokîtiya ji sedsala XIX a mayî ku dinya nûjen û ji pirsên wê tişte kî famnekirî ye, dîleyîzin, wê li gorî bikêrhatîniyên xwe dimeşînin. Divê ku li rîya rizgariyê asê bûne, ji sahna dîrokê bên pakijkirinê. Indî bes e dema beg û serekeşîrên kilekor û kev nare ku sed sal in şerê rizgariya gelê Kurd bi nezanî û averû yên xwe, yên pêşekî (îptîdaî) kirin marê nîvkuştî! BES E DEMA AXAYÊN ŞER Û BAZIRGANÊN KURDÎTIYÊ!

(dûmahîk heye)

HEJMAR A KU TÊ : PIRSA YEKÎTIYA NÎŞTÎMANÎ

Destbrakiya Barzanî û Israîl

Mî bizin bi dizî gon dixwin, eşkerê dizên.

Fêşk û veşariyên serokîtiya PDKa Iraqê derdikevin ser rûyê avê, diyar dibin.

Piştî "Pike Report" a Senatoya Dewletên Yekbûyî yên Amerîkayê ku danûstanên CIA, Nixon, Kissinger, Şahê Iranê, Savak û Barzanî li ber çavên dinyayê eşkere kirin, bi wesîqa nîşandan çawa serokîtiya feodala tevgera Kurdên Iraqê qedera xelkê kurd û ya tevgerê di destpêkê de gelerî û pêşverû kirin nav lepên Şahê zorkar û faşîst, û Nixon û Kissingerê ku destên wan hê bi xwîna sedhezaren şerkarên rizgariya Viet Namê bû, va yê îcar agahwerekî (wesîqa) ku peywendiyên Barzanî û Israîl eşkere dike ku di rojnama cihu "Yediat Ahronot" a 10-5-1978 de derketiyê û ku rojnama "Jerusalem Post" a 16-5-1978 bi Inglîzî çapdike.

Di vê bendê de Eyre Eliav, endamê Knesset (Parlemento) a Israîlî û wezîrê dewletê yê kevnê Israîlê dibêje çawa di dawîya 1966an de Levi Eşkol, serokwezîrê Israîliyê hingê, wî şandî ye Kurdistanê Iraqê û çawa lê wederê rastî Barzanî hatiye. Dî bîranînên xwe de Mîrze Eliav bi qureyî dibêje çawa ew destvala biser Kurdan de neçiyê û bixwe re ji wan re nexweşxaneyekî cîguher (seyyar) birî ye. Em wisa jî

hîn dibin ku "kak Idris" jê re rehberî kiriyê û wî li çar aliyên Kurdistanê gerandiye

MEHÊ 50.000 DOLLAR

Barzanî jê re gotiye: Ji serekwezîrê xwe re bêje ku hun brayên me ne û emê tucar kerema we bîr nekin. "Piştî vê hevûdin dîtîne Israîl mêhê ji kerema xwe re 50.000 Dollarên USA dida Barzanî û jê re bi ser riya Iranê çekên sovyetî, yên ku ji Ereban ketibû destê wê, dişand (da ku kes şika arîkariya Israîl û Amerîkayê nebe ser tevgera kurd). Di salên 1969-1972, serokîtiya PDKa Iraqê arîkariya cihûyên Iraqê, yên ku di xwazin birevin, dikir û Israîl jî nemerdî nedikir, li wê gorê qedrê wan digirt, devê kîsik bêtir vedikir, "kerema" xwe zêdetir dikir. Û bi gotînen gotinbêjan ev "kerem" hê jî dom dike.

Bilî "arîkarî" ya Savak, CIA û Israîlê biawê ku Dr. Mahmûd, milê rastê Barzanî, di kitêboka xwe ya rexneyî (tenkîdî) dinivîsîne, Kuweyt û Erebiştan jî ji "keremê" paşre nediman. Kerema keremkara hingî zêdebû ki di şkestina tevgerê û reva serokîtiyê de, dibêje Dr. Mahmûd, 80 milyon dinarên Iraqî (nêzikî 300 milyon dollarên amerîkanî) pere civiyabû. Ev pere bi çewalan birin Iranê û jî wir jî, bi destûra Şah

Savak, derbasî Êw rûpayê kirin. Ew niha di banqên Swîsî, Inglîzî û Amerîkanî deradêzên. Serok, karbidest, berdevk û xulamokên wan li ser navûhesabê Kurdan pê ji xwe re kêfa xwe dikin.

"Dijminê dijminê min destê min e. Ye ku di avê de dixeni qe li mar jî dilefe!" Bi vê felsefa keysperest û paşverû, şerê rizgariya gelê Kurd li ber çavên gelên peşverûyên dinyayê kirin polekî pênc pere, he tikandin. Kurdan kirin şûna Harkî yên Cezayîrê, şûna eskerên kirêkirî, şûna kozaxên Sahê faşîst

Lê feodal û bûrjûwayên kurd qenc dizanin ku marekorên hovîtiya şah û emperyalîzma US bi wan ve na de. Ew jibo bi sedhezaran cotkar û xebatkarên Kurdên ku xapiyan, dev ji mal û zarûzêçê xwe berdan di riya rizgariya Kurdistanê de bi dilsozî û mêrxasî şer kirin, ew jibo yên ku di dema pêşsirtengîyê de serokîti di cih de hişt û revî Iranê mar in, dijmin in neyar in. Kurdên belengazên ku di şer de pêşmerge bûn û niha li beriyên Iraqê, li ku çên Iranê derbeder û perîşan in. Jibo Serok û karbidestên feodal, şer an neşer kerem dom dike.

Quncikê Marksîzmê

Daxuyaniya

KARL MARX

FRIEDRICH ENGELS

Milyar û niv meriv iro di bin rejimên ku doza marksîzmê dîkin de dijîn, bi milyonan karker û xe batkar û bîrewerên (entellektuelên). Ewropa sermayedar, birçî û belengazên Cihana Sêyemîn jibo sazkirina sosyalîzmê şer dîkin. Sedsala me, bêguman ya tekoşî-nên jibo sosyalîzmê û yên jibo - rizgariya neteweyîyê ye. Li Viet Namê gelekî piçûk, paşde-mayî, belengaz, derefşa marksîzmê û rizgariyê bilind dike û bi sa-ya rêzaniya marksîst, bikar anîna teorî û azînen (metodên) mark-sîst serê dewleta emperyalîsta xurttirîn û pêşveçûtirîn ditewî-ne, xwe rizgar dike. Li ku şer he-be, li ku serxwerabûn hebe, yên ku dixwazin dinya xwe fam kin, ji xwe re rêyek derxin, pêşîya xwe bibînin, teoriya marksîst bi kar tinin.

Lewra jibo rizgariya gelê kurd belavkirina marksîzmê kare-kî ferz û acile jibo şoreşgerên Kurd. Marksîzm bi kurdî, marksîzm jibo avakirina Kurdistanekî aza, yekbûyî sosyalîst; Kurdistanê Kar-ker û cotkaran ne ya beg, axa, se-rekeşîr, qêx û sermayedaran.

Di vê pirtûka piçûka ku Marx û Engels di sala 1848 an de nivî-sîne bingehên destpêkiyên mark-sîzmê hatine raber kirin. Ev pirtûkok nasîna dîrokî, felsefî û sosyolojîka gellek cildên stûr bi zmanekî ne pir dijwar kiriye nav çend deh rûpelen. Da-xuyani pirtûka ku li dinyayê bê-tir hatiye xwendin, çap û belavki-rin. Çibigre bi hemî zman û zara-vên cihanê hatiye wergerandin : (tercime kirin). Mixabîl jiber ku bîrewerên kurdan heta niha pira-nî zaroyên begzade û zadeganan bû û azadiya karker û cotkara ne doza wan bû, vê afirandina hîmî nekirine kurdî.

Daxuyani ya bi ermenî û gurcî di salên 1894 û 1897 an der ke-tiye hê berî çend salan bi sara-nî çapbûye û me tu vergerîne wê yê zanîstiyê Kurdîya kurmancî ne ditiye. Cihanîna vî karî. Li ser me marksîstên şoreşgerên Kurdîs-tanê ferzbû. Jiber kêma bikêranîna kurdî wekî zmanekî zanîstî (ilmi) xwendina van bendan heye ku parî dijwar be, kerem kin wan bi bihna freh û arîkariya ferhengokê bi-xwin.

Werger

Xofekî li ser dilê Ewropayê diçe û tê: xofa kom-munîzmê. Hemî xurta-hîyên (qewetên) Ew-rûpa kevnare di He-valbendiyeke Pîroz de gihîştin hev, li

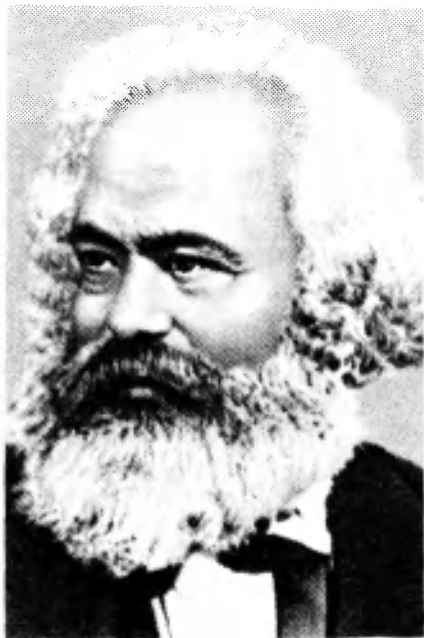
pey vê xofê ne; papa¹ û çar², Metternich³ û Guizot⁴, radîkalên Fransayê⁵ û polîsên Almanyê.

Kîjan e partiya dijekariyê (muxale-fetê) ku ji aliyê hemberên xwe yên

li karîne (îqtidarê) bi kommunîzmê ne hatiye itham kirin? Kîjan e partiya di-jekariyê ku, bixwe, gazina giran a kom-munîzmê bi ser dije karên ji xwe pêşve-rûtir û hemberên xwe yên paşverû de ne şandîye ?

XEBATKARÊN HEMÛ WELATAN.

Partiya Kommunist

KARL MARX (1818-1883)

Ji vê yekê du fêr
(ders) dertên.

Ji niha ve kommu-
nîzm ji aliyê hemî
xurtahîyên ewrûpayî
ve weke xurtahîyekî
tê nasîn.

Dem hatiye ku kom-
munîst li rûyê hemî
cihanê averû, armanc
û tewînîyên (meylên)
xwe diyar bikin; li
hemberî çîrokên ku
li ser xofa kommu-
nîst tîn belav kirin
daxuyaniyekî partiyê
bi xwe derînin.

Jibo vê armancê ye
ku kommunîstine ji
netawahîyên (milliye-
tên) cihê li Londonê
civîyan û daxuyaniya

an nvîsîn, bi inglîlî
zî, fransîzî, almanî,
îtalyanî, flamanî û
danîmarkî weşandin.

I

RÛRJÛWA Û PROLETER

DÎROKA her civakê
heta rojên me⁷ dî
roka têkoşînên çîna
(sinifa) ye.

Mirovê aza û kole,
zadegan (esîlzade) û
mirovê jirêzê, baron⁸
û serf⁹, mamosteyê Ju-
randa¹⁰ û berdest; bi
kurtî, zordest û bin
dest, di dijekariyekê
cîwest (sabît), şerekî
bêrawestînin ajotin,
geh vekirî, geh veşa-
rî, şerekî ku timî an
bi veguhêrîneke şo-
reşgera hemî civakê
an bi windabûna her
du çînan di şerî di-
giha dawîyê.

Di demên dîrokîyên
pêşîn de, em çibigre
li herciyî dibîni ku
civakê avabûniya xwe
ya di komikên sosya-
lên cihê qedandîye,
xwedî hilpergalîyeke
(hiyerarşîyeke) gel-
lek cihêrenga şertên
civakî ye. Di Roma ya
kevnare de em patrî-

sîyan û şovalyan,
plebîyan û koleyan
dibînin; li heyama
navîn beg û pêgir-
tî, mamosta, berdest,
serf û serde, di nav
çibigre her yek ji
van çînan de hilper-
yalîyeke taybetî.

Civaka bûrjûwaya
nûjen (modern), ya li
ser kambax û xopanên
civaka feodal hilki-
rî, di jhevîyên çînan
ranekir. Wê tenê çî-
nên nû, şertên nû yên
sitemê (zordestiyê),
teşeyên nû yên têko-
şînê anî şûna yên
berê.

F. ENGELS (1820-1895)

GEL Û NETEWÊYÊN BÎNDEST YEKBÎN !

Lêbelê, şaniya ci-
hêkera dewrana me,
heyama bûrjûwaziye,
sadebûniya dijhevî-
yên çîna ye. Civak
hemî hingî diçe di-
qete nav du birên
firehên dijmin, nav
du çînên mezinên ku
rasterast şerê hev
dikin: bûrjûwazî û
proleterya.

(dûmahîk heye)

1. Papa: serekê serwe-
rê Dêra katolîk (nt-
şeya werger)
2. Çar: (giliya slavî
ji latîntî Caesar)
payeya serwerê Rûs
yayê; padîşahê Rûs-
ya berî 1917 (n.w)
3. Metternich (1773 -
1859): mirovdewletê
awûstîryayî. Wezîrê
dervekariyê (1809),
Kongra Vienna dîci-
vîne (1815) û jîbo
sazkirina Ewrûpaya
kevneperesta monar-
şîk, dijt ramanên
azadîyê û mafên ça-
renûsa xelkan dixe
bîte. Yek ji sembo-
lên kevneperestiya
ewrûpayî, Metternich
bi şoreşa Viennayê
tê qewirandinê (nw)
4. Guizot, F. (1787-18
74): mirovdewlet û
dîrok nasê fransîz.
Pêşt, wezîrê hindur-
kariyê (1830), dîra-
yê dervekariyê û
serekwezîrê Monar-
şîya Tîrmehê, Gui-
zot wektî parezkerê
kêrdîtîntî û menfa-
atên bûrjûwaziya
mezîna fransîzî şe-
rê tevgerên refor-
mîst û pêşverû kir
bi şoreşa 1848 an
ket û dev ji siya-
setê berda. (n.w.)
5. Radîkalên Fransê:
di dema Monarşîya
Tîrmehê, tevgerê

- dijekariyê. Radîkal
jîbo demokrasîyê û
reformên civakî şer-
dikirin, piştî şan-
dina şoreşa 1848 a
û ya Komara Duwemîn
ew dikevin tevî di-
jekariya komarxwazî
ya ku li hembert Im-
paratoriya Duwemîn
bû. Dûre, radîkal di-
bin tevger û parti-
yeke bûrjûwaya laîk
pozîtîvîst û parez-
kerê xwedaniya ari-
zî. (ntşeya werger)
6. Bi bûrjûwazî merem
(qesd) çîna serma-
yedarên nûjenên (mo-
dernên) ku xwedîyê
navgînên (aletên)
civakîyên hilberî-
niyê (istihsalê) ne
û karkeran dixe bi-
tînin. Ji proleterya
merem, çîna karkerên
diravgîrên nûjen ku
navgînên wanên hil-
berîyê nînin in û ji
ber vê yekê, jîbo di-
karibîn bi jî, wan
divê hêza (qeweta) xwe
ya xebatê bifroşin.
(ntşeya Engels, çapa
ingilîzî ya 1888a)
 7. an, ya rastîrîn, dî-
roka ku bi nûsan-
dînan gihtîştîye me.
Di 1847an de, pêşdî-
rok ango (yantî) dew-
rana civakiya ku pê-
şîya hemî dîroka
nûstî tê, çibigre ne
dihate nasîn. Ji hin
gê ve Haxthausen bi
ser hebûna li Rûsya-
yê, ya xwedantîya (mil-
kiyeta) hevrayî vebû.
Maurer ntşan da
ku ew xwedantî hî-
ma civakî ye, ji kî
jantî hemî eşîrên
alman dertên. û be-
reberê hate diyar
kirin ku komavaya
(kommûna) gundî,
bi xwedaniya hev-
rayî ya erdê, teş-
ya pêşîna civakê
bûye ji Hindîsta-
nê heta Îrlandayê.

- Dawî, avahiya vê ci-
vakê kommunistî
destpêkî, tevî ali-
yên xwe yên şanker
(tîptîk), bi servebû-
niya kîfşekera Mor-
gan hate raber û
ronak kirin.
Morgan xwezaya (ta-
bieta) rastîna bra-
xweyîyê û çûna wê
ya li nav eşîrê da
nasîn. Bi peliştîna
van cemaetên pêşî
veqetîna civakê
nav çînen cihê û
dawîde di jîhev
destpêdike. Min di
Jêzaya Malbatê,
xwedaniya arizî û
dewletê de, çapa 2a,
Stuttgart, 1886,
siîtiya taswîra pê-
vajoya vê pêlêstî-
kir. (ntşeya Engels,
çapa inglîzî û al-
manî yê 1890, 1888
an)
8. Baron (ji baro "me-
rivê aza") payekî
zadeganiyê di dew-
rana feodal de. Bi
meznahtîya war û he-
bûnên xwe ji şovalye
bilindtir lê ji vî-
kont jêrtir bû (nw)
 9. Serf (ji latîntî ser-
vus "kole"). Di dema
feodal de kesê ku
ne xwedîyê azadiya
xwe ya temamî bû, bi
erdê ve girêdayî bû
li pêşberî xwedîerd
hin diviyayîtyên (mec-
bûriyetên) wî hebûn
bêşdar û suxredarbû
 10. Jurand. Di dema kar-
civan (korporasyonan)
de gîzîrtî ya helbi-
jartî û sundxwartî
ya karcivekî; temsil-
kariya karcivê dikir
mafên (heqên) wê dipa-
rast û li bicihanîna
pergala (ntşama) hindu-
rî dînihêrt. (n.w.)
 11. Patrîst (ji latîntî
patricius, ji pater
"peder, malxwe") Di

JI DÎROKA KURDISTANÊ

DESTPÊKA DÎROKÊ

Kurd ji ku tên ?
Gelê Kurd çawa, di çi demê de peyda bû ye? Kîjan gelkok, eşîr û nijad tekilîhev bûne jibo çêbûnîya gelê Kurd? Pêşî û kalikên Kurdan kî bûne, çi kirine? Dîroka wan, şehrezayî û çanda wan? Kurd çawa ketin bin destan? Şer û tevgerên jibo rizgariya Kurdistanê kîjan in, dîroka wan, kêmasî û xeletên wan çi nin, jê çi ders dertên?

Ev in hin ji gelêk pirsên teorîkên ronak û safîkirina kîjanan jibo têgihîştin û pratîka şoreşgerên Kurdistanê pêwîst e, ferz e. Jiber ku nasîna berê, borî (mazî) yê bikêrî têgihîştina (famkirina) niha û wêbêyê tê û zanebûna wan hêsantir dike, rîya

(Ji rûpela 9 a)

Roma kevnare de kesê ku jiber zayîna xwe ya di malekt mezin û estî, dibû endamê çîna jorîna rûniştevên azayên Romayê û xweat maf û imtîya zan bû. (n.w.)

12. *Şovalye (ji cheval "hesp") Malweyê feodalê ku hatina warê wî dest didayê ku xwe weke leşkerekî siwart rapêçe, çekdar bike. Dûre, paya zedeganiyê ya nizm tîrîn.*

13. *Plebt (ji latînt plebs "gel, xelk") Di Roma entîke de endamê çîna duwemîna rûniştevanan; kesê ji xelkê (n.w.)*

li pêşîya me ronak dike.

Heta meriv tişte-kî nasneke nikare wê biguhêrîne; heta ku em civaka kurd, pêka hiyên (realitên) Kurdîstanê rind ne nasin emê nikaribin wan biguhêrin.

Pirsiyara Kurd ji ku tên, bêsîk, di cîh kî de, bi ya mirovahî (beşeriyet) ji ku tê ve girêdayî ye.

MIROVAHÎ JI KU TÊ?

Xebatên zanistiyên dawîntir û ewlertir yên ku bi azînen (metodên) radioaktîvî tê hatine pêk anîn, diyar dikin ku emrê Erdê li dora 4,5 milyar salî ye.

Peydabûna mirovan li ser rûyê erdê ne zikê milyonek sal berê qewimiyê. Berî hingê, ji dest sermayên xurt û hişk û qeşayên ku nîvê bakûrê Asya, Ewropa û Amerîkayê dinixamtin şertên zayîna jiyana mirovî tune bûn.

Mirovê destpêkî yê wê heyamê hê pir nêzikî dewaran bû. Wekî meymûnan, ew di nav daran de tazî dijî, ji xwe re tu star ava nekiribû. Lê cihêbûna wî ya hîmî (esasî) ji dewaran ew bû ku ew destên xwe bikartanî, pê pey wengan (aletan) çêdikir, serê kevira tûj fikir jibo ku pê xwe ji dehbe, hov û dewarên kûvîyên ji xwe xurttir biparêze.

Kalikê me yê wê dewranê bi berhev kirina

meywe, gûz, berû, hwd... û bi nêçîra dewarên hûr dijî. Li hemberî xurtahiyên xwezayê (tabîetê) aciz, qels, mirov hê di destpêkê de mecbûr bûn bi gihên hev, bicivin, bihevrebijîn, bihevrebixebitin û bihevrebiparêzin (mudafa bikin).

GARANÊN MIROVÎ

Kombûnên mirovan bi vî rengî destpêkirin. Ji ber paşde mayîna wan, zane ji wan re "garanên mirovîyên pêşekî (iptîdaî)" dibêjin. Di vê garanê de cihêbûn, parîkirina xebatê, newekhevî, xwedaniya erd an tiştan, peywendiyên malbatî, malbat (aîle) bixwe tune bûn. Yê ku ne ji garna yekî bûna jê re dibû nêze-neyar.

Hewcedarî, têkoşîna xwe parastinê, serê jibo jiyana û nemirîna li dijî hêzên Xwezayê (tabîetê) him bi him nasîn, zanebûn rewş û şehrezayîya mirovan pêşvebir, mêjî û hişê wan ediland, wan ji dawariyê dûr kir. E ku mirov ji dawariyê berebere cihê dike xebat e. Xebata dest mêjî, geş dike, hiş û mêjî warê xabata dest fi rehtir dikin, wan xebatên nû didora xwe de dîsa nasîne zêdetir dikin, mêjî û hiş pêş ve dibin û ev diyalektîka han mirov ji nêze-dewarî, di nav dem û dewranan de digihîne gît û ge-hîneka wî ya niha.

Piştî dema jiyana nav daran, jiber guherandina şertên xwe ya yî, jiber zêdebûna sermayê, mirov ji daran dadikevin, ji xwe re li starên germtir û ewletir digerin, di şikeftan de dihewin. Berebere nêçîra dewarên gir (mamûr kû vî yên ren, gakûvî, hwd) bi ser berhevkirina meywan dikeve.

Mirovê nûjen, yê ji dewariyê qenc ci-hêbûy, di vî şerê dûr û dirêj de, di vî tîkê şîna bêrawestina ji-bo jîyanê û jibo e-edilandina şertên jî-yanê de peyderpey di navbeyna hezarsalên 40 an û 12 an de pey da dibe, ango mirovê ku em niha nasdikin, teşeyê xwe yê neha, bi hîmî berî duwanz-de hezar salan de girtibû.

Çêbûniya nijadan (ir-qan) jî di wê demê de destpêkiriye. Di nav deman de, şertên jî-yanê guherîn, endamên "garanên mirovî" hingî zêdebûn ku ci-yê ku lêbûn têra he-miyan nedukir. Hewce-dariya kombûnên nû, yên parîkirina xebatê û parastinê, meri-van ji pergala "ga-ranî" ber bi perga-la eşîrî bir. Gewşînî (xsûsiyet) ya eşîrê ew ê ku ew ji meri-vên ku ew "xwey nekî" ne, meriv û biraxwe yên hev in digihîne hev, gava ku di gara-nê de tu peywendiyên biraxweyî nîn bû.

Gelo meriv çawa ji "xwey nekî" tê. Di destpêkê de û qasî çend hezarsalan yên ku ji dîyekî dibûn, ji "xwey

nekî" dihatin hesiban dinê. Lê herwekî hê a verûya (zihniyeta) mîr û jin peyda nebûbû, kesî bavê xwe ne jî apê xwe nas nedikir; tenê dê, xal û xatîyên xwe nas dikir. Berma-ya wê dewranê hê jî di nav zehf gelan de, mînakî di nav me Kur-dan de, xal ji apan (maman) nêziktir tîn hesibandinê. Meteloke kî dibêje: Xal xwarzî ya radikin, ap brazî-ya winda dîkin. Ji vî dewrana serdestiya jinan re di zmanê za-nistiyê de maderserî (matriarka) dibêjin.

MADERSERÎ AN DEMA

SERDESTIYA JINAN

Di vî demê de indî mirov zane agir pêxe; di star û xaniyên ku wî bixwe avakirî ye dijî, zane peywengên çêtir çêke, dest bi cîwarbûnê û kedîkirina dewaran, pehtîna xwarinê, çêkirina dîz û kodikan dike. Ew di kare kevir qul ke, bî-bire, hilû bike. Cotkârî, erdçînî û xwedîkirina dewaran bere-bere şûna berhevki-rin û nêçîrê digrin. Di nava roja ku meriv tîgihîşt ku den-dîkê meyweyê kîngê dikeve axê, hêşîn di-be, ajdide û roja ku fehmkir bixwe tov ba vêje erdê, erdçînî (zî-raetê) bike, çend sed-sal derbasbûne.

Hingî diçû li ser erdekî hejmara meri-van zêdetir dibû û jibo jîyan û ziktêr-kirinê bêtir xebat diviya. Hêdî hêdî pa-rîkirina xebatê bi-cîh dibe. Jin jiber nefsnexweşî (hamîle-tî) û zarû mêjandin

pirîcar li mal dimî-nîn, mîr bi cotkârî an bi dewarxwedîki-rinê bilî dibin. Dû-re, indîkirina karên malê, zaroxwedîkirin, kevanîtî, hwd bi te-ravayî dikevin stûyê jinan, mîr jî karên derve dîkin û jiber ku xwarinê tînin gi-raniya wan dinav ma-lê de zêde dibe; ci-vak ji maderseriyê berbi paderseriyê diçe.

Erdçînî di dîroka mirovahiyê de gave-ke berepêş a mezin e. Ew pêşî li pera-vên çemên mezin pey da bûye. Ev çem Nîl (Misir), Dicle û Fi-rat (Kurdistan û Me-zopotamya, îro Iraq), Indus (Hindistan), Hou-ang-ho (Çîn) ne.

Kurdistana me ya niha yek ji pêşîntî-rên dergûşên şehre-zayî û çanda mirovî ye. Gundê Carmo, li newala Çemçemalê li Kurdistana Iraqê, ke-vîntirîn gundê rohe-lata navîn û nêzik, û yek ji kevîntirîn gundê dinyayê ye*. Li vî navçeyê cara pê-şîn se û pez kedî bûn, li ser van er-daî cara pêşîn ge-nim, ceh, nîsk û nok hatin tovkirin.

Hingê li navdeştî Iranê, li Asya Navîn, li Erebiştanê, li Ew-rûpayê û li Sibiryâ-yê meriv bi nêçîr-an bi dewarxwedîki-rinê dijîn.

* Binêre P. J. Braidwood, *Prehistoric investiga-tion in Iraqi Kurdistan Chicago, 1960.*

HEJMARA KU TÊ :
ÇEND GOTIN LI SER
DÎROKA MEDYA Û YA DEWLE-
TÊN KURDÊN HEYAMA NAVÎN.

JÎ DÎROKA KURDISTANÊ

Gerokê Tirk EWLIYA ÇELEBÎ salixê Qesra EVDAL XAN dide

Gerokê Tirkayê binavûdengê sedsa la XVII° Ewliya Çelebî di salên 1652-1653 an li Kurdistanê geriyaye, pêlekî li Erzeromê û li Diyarbekirê, dûre li Wanê maye. Di rewîtiya Wanê de riya wî û serdarê wî Melek Ehmed Paşa bi Bedlîsê ketiye û li wêderê qasî deh rojan bûne mehvanê Mîrê Bedlîsê Evdal Xan.

Di gernama xwe de Ewliya dîrûdirêj qala bedewiyên Kurdistanê wê demê, pêşveçûn û avahiya xwendegah û medresan, navdariya zana, pişekar (şenekar) an debdeba ji yana beg, mîr û mîrekên Kurd dike û welatê Kurda mîna "merkeza mantiq, felsefe û ilmên wê dewranê" salix dide.

Gelo meriv dikare heta kuderê itibarî ya xwe bi şahediya gerokan bîne, angû pêlûka (dereca) rastiyê çi ye, para nepixandî

nê kifjane? Meriv jibo nasiya dîrokê dika - re xwe bîspêre agahwerên (wesîkayên) awaha, hinek subjektîf? Bêguman Ewliya Çelebî, wekî piraniya gernamenvîsan, di uslûba xwe de cih dide nepîxandin û xweşkirinê;

gerokê çiroknvîs di vê dikaribe her gav bala xwendevanê xwe bikîşîne, wî bixwe ve girêde, bi xemlandin û şêrînkirina welatê dîtî, bi xwe xwezî bi de anîn. Ev yek rastê Lê dîsa jî, tu sedem nîn bû ku Ewliya, Tirkê Stembolê, li ciyê beredayî ev çend peşnê avahî û bedewiya Kurdistanê bide, heke ku Kurdistan bi rastî ne şên û ava bûna. Çima di şûna Bedlîs an Diyarbekirê, pesnê Tokat an Ankarê ne dida? Ciyê ku agir nîn be dû hilnakişê. Billî Ewliya Çelebî gerok û zaneyên ji neteweyên din jî ji ser Kurdistanê sedsalên XVII° pesindar û hişmêtnayî ne.

2000 cîldî bêtir kî tîbên destnîvîsî hebûn.

Ronak e ku şahidiya zanayê Ereb Xalîfa û serpêhatiyên gerokê Tirk Ewliya Çelebî hevûdin digirin, yek yê din dixurtîne û her du jî derbekî li çîrçîrok û efsaneyên "Kurdên hovên serê çiya, bê medeniyet û şehrezayî" dixin. Kurd ne tî nê cotkar û koçer bûne; wisa jî zana bûne, bi pişe (senet) zanistî, wêje (edebîyat) bilî bûne, bedewiyê, delaliyê, evîne hebandine: ji xwe re çand û şehrezayîyeke dewlemend, biserê xwe afirandine. Çiqas bûrjuwaziyên zorkerên tirk, ecem û ereb bixwazin van rastiyên dîrokî veşêrin, dîroka me bîdin windakirin, kî tîbê afirandinê, kurdên kevn bişewitînin jî cad û xebata wan tewş e: Nê dîkarîna milê kesî de ye tîrêjên rojê veşêre. Ku ew çavên xwe girtibin, paçik kiribin guhên xwe, serê xwe kiribin nav qûmê û naxwazin rojê bibînin, ev kêmkîşî û mîjîzengariya wan nîşan dide, na be nîşan: tunebûna rojê!

Me ji gernama Ewliya Çelebî keriyekî kurtê li ser Qesra Evdal Xan derxist

DI SEDSALA XVII° DE KURDISTAN WARE FELSEFE û ZANISTİYÊN XWEZAYÎ BÛ

Mînakî, zanayê mezinê sedsala XVII° dîroknvîs û gerok, ensîklopedîst Hecî Xalîfa (di 1658 an de miriye) di tenga xwe de dîniyîse: "Zanistî (ilm) li cem Tirkên Osmanî di rewacê bûn heta heyama Qanûnî Silêman (1520-

1566). Piştî re, tenê li welatê Kurdan hê ji felsefe û zanistiyên xwezayî (tabîî) re hê wes hebû; zaneyên Kurd bi wan bilîdibûn û ew geşdikirin".

Li gora salixdana Hecî Xalîfa di kitêb xana Sultan Huseyn, mîrê Behdînan de, ji

Jî DÎROKA KURDISTANÊ

Evdal Xan him Mîrê Bedlîsê bû him **yek** jî berbiçavtirîn za neyên dema xwe bû. Di kitêbxana wî de **"bêhejmar** kitêbên gelek giranbiha, yên ku wî bixwe civandi bû û yên ku ji kalîkên wî **şeref** Xan ma bûn, (...), minyatûr, cewher û zînetên bê biha" hebûn. (E. Çelebî). Bilî (xeynî) fel sefe, dîrok û zman, Evdal Xan bi mekanîk û stêrnasîyê (astronomî) jî bilî biye.

Di eynî wextê de, wekî sultan û şahên heyama xwe, Mîrê Bedlîsê xwediyê qesr û diwanekî tîr û tije, xulam û qewraş bû, li ser piştê xebatkarên Kurd bi debdebê û semyanekî şahane dijî. De em guh bidêrin Ewliya Çelebî jibo salixdana vê debdebê:

"Di vê qesrê de eywanekî hebû, çaralîyên wê camêkankirî bû. Ji menzela xezîne diketinê. Hemî pacyên wê li baxçedînerîn. Pace bi qefesên tûnc û hesinî bûn û seranser neqşandî bûn. Ev hemî diyariyên xanên farîsên Tebrîzê bûn ji Evdal Xan re."

Di nivê eywanê de, hewzekî jî sêsed avavêjkên (fiskiye) xwe ava zelaltîrîn **heta** qubbê hîl davêt. Qewraşên ciwan hemî cariyeyên Çerkez û Gurcî bûn fîstanên wan, kemî berên li piştê wan û xencerên ku ew dixemilandin, hemî

bi kevirên giranbiha û bi zînetan neqşandî, her yek jî wan bi hindikî hezar qurîş dikir. Gava ku hun awaha wan, bi qapqapkên sedefkirî, di xizmetê de dibînin hunê bibêjin qey ew çivîkên Bihuşte (Cennetê) ne. Ev qewraş biqedirgiraneke mestirîn pêsmalkên hevrişim û qapqapkên sedef tînin ji yên ku serê xwe dişon. Ji vê eywana camekankirî meriv dikeve yeka din, bi qubbeyeke mezin girtî, ku jê re "Eywana Hênikker" dibêjin û çar diwarên wê bi mîxan (bizmaran) xemilandî ne. Ev qubbe çendî zexm e ku bi hezeran ronîderk û awîze pêve daleqandî ne. Ji vê eywanê meriv digihê hemamê.

Gava ku meriv dikeve, dibêje qey di rohaniya esmanî de xerq dibe, jiber ku li dora vê qubba ku heta ferîşteyan (mekan) hildikişe tu şopa diwaran ne xuya ye. Qubbe çibigre bi temamî li ser stûnan avakirî ye û navbeyna stûnan bi krîstal; aqût û kevirên kêmderîn saftirîn û birîqoktirîn neqşandi ye, wilo ku dema ku tîrêjên rojê dikevin ser wan, hindurê hemamê bi herikandinên rengarengên roniyên delal tê dagirtin.

Di nivêkê de hewzekî mezinî bi avavêjkê cih digire. Zemîn ji perçeyên eqîq, feyrûz,

gewher û kevirên Ceylanê, yên wekî çavê çivîkê gir, hatiye neqşandin.

Qurne ji minê ne. Heçî kanî, ew hemî zêrîn an zîvîn in. Bi temaşa cariyeyên wekî rojê bedew ku li ser laşên xwe yên tazi pêsmalkên sorên hevrişimî dilefînin û bi lûfikên xwe yên ew qas xweşbîhndar bi qedirgirani bi meriv bilî (mijûl) dibîni hişê meriv dike ji serê meriv here. Bihnen delaltirîn hildi kişin ji bixûrdankên bi teşeyên cihêreng

ku tê de ji her texlîtî giyayên bihndar dişewitin.

Xulamên we yê aciz di çil û yek salên ku li rûyê erdê bihartibû tucar tiştekî awaha nedîtibû. Xwedê zane ev hemî bi çî bihayî bûn? Heta di heta gotin ku gava Sultan Murat, fatihê Bexdayê, hatibû xwe li vêderê bişo, gulav herikîbû ji kaniyên avasê û ji kaniyên avagêrmê **aveke** bixûrdar. Pênc reşîk di yek ji menzela de xizmeta wî kiribûn û pênc keçikên xwediyê bedewiyeka bêhempa di menzelekî **dîn** de ihtimamên çêtirîn û delaltirîn nîşî wî dabûn. Sultan Murad **aw** qas **kêf** xweş bûbû ku nikaribûye xwe ragire û qiriyaye "Çima di Dar-î Saadeta min de jî hemamê **kî** awaha tune ye!" Ev jî rast e.

■ ■ ■

(dûmahîk heye)

DERDÊ XESÎ Û LÊXISTINÊ

Xwendevaneka me nvî-sandina jêrîna li ser rewşa jina kurd şandiye me. Em wê bê guheran din çap dikin û hevîdarên ku ewê rojekê zûtir "derd û kulên" jinên Kurdistanê siviktir bibin, ewê wekhevîya jin û mêran saz be.

Hejmarekî AZADÎ yê ket destê min. Hun dibêjin: "Jinên Kurdistanê AZADÎ kovara we ye; pir sên xwe, derd û kulên xwe ji me re binivîsin." Derd û kulên me pir in; nakevin kovar û kitêban. Kîjanî bêji kîjanî nebêji? Dîsa ezê bi çend rêzan misalekî koletî û bindestiya jinên kurd bidim pêş çavan. Bira neslên ku tîz zanibin wextekî dê û xwişkên wan di çî halî de bû ne, çî kişandinê ne çî nekışandine.

Vayê çîroka min. Berî çend salan ez keçekî bûm, xwediyê gellek xewn û xeyalan li ser bextiyariyê; niha jinebî û stûxwar im li mala bavê xwe!

Berya ku ez bize-wicim, min û dergis tiyê xwe ji hev gellek hiz dikir. Ez sê-çar meha bi xwestî mam, paşê daweta me kirin bi kêf û bi dîlan. Nav malê de sê gormên min hebûn, tevî xesî û xezûrê min. Kulfetekî giran bû Bûka salê ez bûm, loma giraniya kar jî li ser stûyê min bû. Ez qewraş, bişkûrî, navmalî, kevani bûm. Berav, frax, û stin xwarên pehtin, karên malê, ji sibê heta êvarê ez ji kar pê re nedigihîstim; çavê min ji kar venedibû. Xwezî qenebe dilxwe-sî û aqûbet hebûna! Lê li kur e aqûbet? Ew bizorê mehekî dom kir. Piştî vê meha sêrîn, nava min û mêrê min berebere nexwes bû. Xesîya min nav di kurê xwe dida digotê: "jina te bi xebera min nake". Wî jî min dikir menzelekî û bi daran li min dixist.

Her wekî hun jî dizanin, welatê me da pir tîstekî ecêb e ku bûk jinebî vegere mala bavê xwe. Nava malê da teva gellek zordestî li min dikirin, lê min ji tîrsa dengê xwe nedikir. Min ne dixwest destê min û mêrê min ji hev bibe. Lê derdê wan ne yê kişandinê bû. Gava ku mêrê min dihate malê xesûya min fesda diya min dikir û wî jî bêpîrs li min dixist, ber çavên min res dikir, serê min dişikand. Heke yekî birinên min bidîya xesûya min digot: li erdê ketiye. Ez weke dîlekî, hêsiyekî li ber destên wa bûm. Lê evana hemî ji cahilî û nezaniya mêrê min bû. Rojekî min xwest, pêre xeber dim, bi zarekî xwes, bi awê merivan ne bi yê hov û hirhopan, pê bidim fam kirin ku ez jî meriv im, ne kevir im; ka ji bo çî vê zordestiyê li min dikin. Enîrî, har bû, sê kevirên xwe avêt, min sand mala bavê min.

KEYO

Ey keçê rabe bixwîne da tu serbest her bijî, Zû ji xew tû ser hilîne bes bimîne bê mêjî.

Rêncbera hundir tu yî tim rind û jîr û zane be, Bo te bêtir her divêtin xwendewarî, paqijî.

Wa hevalên te li her cî serbilind pêşve diçin, Rabe ser xwe ey keça kurd serbilind bijî tu jî.

Ger bixwînî dê bidî xwendin tu ê hundir teva, Ger nexwînî kes ji bo me êş û derdan nakujî.

Wa Cegerxwîn xwes dinalî da ko jin pêşve herin, Da bibêjin her bijî kurd her bijî kurd her bijî.

... CEGERXWÎN

Em dibihîzin û dixweynin ku li welatên din kes indî li dewara jî naxe. Lê li ba me hêrin kes ji nezani û hirhopî yê lêxistina jina mêranî hesab dikin. Ew nizanin ku mêranî iro zarîn e; çî jin çî mêr, wekî hev wek hevalan, wek merivan jîndin e.

JINEKA SORESGERA
▲ KURD ▲

▲ I. ÇIMA ME DIVÊ FELSEFÊ HÎNBIN ? ▲

Em dixwazin di vê pirtûkê(kitêbê) de bingehên destpêkî yên felsefa mater-yalîst⁽¹⁾ pêşkêş û raber kin.

Çima? Ji ber ku marksîzm bi awakî gellek nêzik bi felsefê ve û bi azînekî(metodekî)ve girêdayî ye; yên mater-yalîzma diyalektîk. Loma hînbûna vê felsefê û vê azîne jîbo qenc têgihîştina(famkirina)marksîzmê û jîbo pûckirina spartekên(delîlên)teoriyên bûrjûwa wisa jî jîbo ajotina têkoşî-neke siyasî ya çê pêwîst e.

Lenîn gotiye: "Bê teoriya şoreşger, tevgera şoreşger çê nabe²". Berî hemî, ev, dixwaze bêje; divê teoriyê bi pratîkê ve girêdin.

Gelo pratîk çi ye? Pêk anîn e. Mînakî, sa-nayî û erdçînî (zîr-et)hin teoriyan (teoriyên kîmyewî, fîzîkî û bîolojîk)pêk tînin(angoyê dixin nav pêkahiye, nav hebûnê).

Teorî çi ye? Ew na sîna tiştên ku em di xwazin pêk bînin.

Meriv dikare tenê pratîk be-lê hingê meriv timî bi eynî awayê hînbûyî pêktî ne. Meriv dikare tenê teorîk be-lê hingê yê ku di hişde tîdanîn pîrcar ne pêkanînok e? Lewra divê ku di nav teorî û pratîke de peywendiyekî hebe. Pirsiyar bemî zanîn e ka ev

teorî divê kîjan be û peywendiya wê ya digel piratîkê divê kîjan be.

Em bawer in ku ji milîtanê karker re azîneke dahûrînîyê (analîzê) û hişwerî-niyê(muhakemeyê) rast divê jîbo pêkanîna keftelefteke şoreş-gêra rast. Jê re azînekê divêt ku ne ol

II. HÎNBÛNA FELSEFÊ TISTEKÎ DIJWAR E ?

Giştane tê bawerîn ku hînbûna felsefê jîbo karkeran tiştêkî tejî diwarî ye, nasînen taybetî(xisûsî)dixwaze. Divê ku em mîkur bê ku pirtûkên bûrjûwa bînin awakî wilo hatîne nivîsîn û çikirin ku ew wan di wan raman û bîran de teyid dikin û tenê dikarin wan jê birêvînin.

Em na xwazin diwarîyên(mişkileyên) ku bi giştî di hînbûnê de û bi taybetî, di va felsefê de

*Georges Politzer (1903-1942): bîrewer û fîlozofê markîstê şoreşgerê fransîz (bi eslê xwe macar) Yek ji pêşajoyên belavkirin û hînkirîna materiyalîzma mater-yalîst li Fransayê. Li Zanîngeha karkerî ya Parîsê dersên felsefeya mater-yalîst da ye. Milîtanê Partiya kommuniste Fransayê. Di sala 1942 an Alman ew ji ber xebata wî ya nav Berxwedanê dijt Naziyan gulle kirin.

weriyeke (dogmayeke) ku bersivên(cewabên) çêkirî û amade dide wî, lê azîneke ku kirin û şertên ku tucar nejihevin, têxe hesabê, azîneke ku tucar teoriyê ji piratîkê, hişwerîniyê ji jiyanê veneqetîne. Lewa ev azîn (metod) di nav felsefa mater-yalîzma diyalektîk, hîmê marksîzmê, de ye ku em dikin raber kin.

hene înkâr bikin; lê meriv dikare bi ser van diwarîyan keve, û ew piranî ji veyekê tê ku ew tiştên han jîbo gellek xwen devanên me nû ne.

Hê di destpêkê, de emê ji xwe gazî wan kin ku ew manayên hin gotina ku peyivandina rojane de guhurîne ji nûve bidin hişê xwe.

(dûmahîk heye)

¹Materiyalîst: ji matî-êre; dend, gewher, made. Kurdiya marylîst dibe dendtwer, lê her wekt gotina mater-yalîst bûye navneteweyî, di zmanê felsefê de bîcîh bûye me di gûna dendtwer de mater-yalîst dant(nîge-ya werger)

2. Lenîn: Que faire (Çi bikin?) Edition, Sociales 1947, r. 26

3. Pêkanînok! E ku dikare bê pêkanî.

HEJMAR A KU TÊ:

FELSEFE ÇI YE?

FELSEFA MATRYALÎST ÇI YE?

ENIYA XWENDEKARAN

Ji ber kêmasiya cih û zêdebû-
na pirsên acîltir em bendên xwe
yên li ser pirsê AKSA yê û Xeba
ta Yekîtiya Xwendekarên Kurdîs
tanê li Fransayê dihêlin carekî

din. Îcar tenê di karin hin kerî
yên du belavêkên li ser şerê
hindurê Kurdîstana Îraqê derketî,
di stûnên xwe de çap bikin.

A Z A D Î

Fransa

BES E HUN BÛN LEYÎSTOK JI EMPERYALÎZME RE,

BES E WE XWÛNA HEV RÊT.

Gelt Hevalan! Her wekt
ku hun dizanin ji dest
pêka meha hezîranê vir
da, hinek nûçeyên li ser
şerê di nav Kurda da tî-
nivtsandin.

Em tev da dizanin diyalîzm we xelas
şerê Îrakê da jî e ku ji bo demek din jî xwe
bi Barzant û grûba Bar-
zant leyîstemperryalîzma
Amerîkayê û Faşîzma Îra-
nê bû. Ewan xwûnmijên
han piçûk şandina şore-
şê dîtî ku Kurd gî ne-
hatine kuştin, û armacên
wan nehatine cîh. Îro jî
dixwazin bi hinek cam
bazîyên din wan armacên
xwe pêk bînin, û Kurda
bi hev bidinkuştin û
wendakirin.

Em ji wankesên ku li
hev dixin, hev di kujin
dipirsin: Gelo hun bi
rastî bawerdikin ku ewê

Amerîka û Îran we xelas
ke? Yan hunê bi artîkariya
wan Kurdîstanê azad kin?
(...) Lê ji bîr mekin ne
Şahê faşîst ne jî Emper-
faşîst we xelas nake. Ew
ji bo demek din jî xwe
li piya bigrin, we bert
hev didin.

Em ji wan kesan dîsa
dipirsin: Gelo hun bawê-
rin ku Sûriye bi rastî
artîkariya we dike û di-
xwaze hun xwe xelaskin
Kurdîstanê azadkin?
Ku hukumeta Sûriyê bi
rastî artîkariya we dike
boşî şoreşgerên Kurd di-
hepisxanên Sûriyê da ri-
ziyan? Boşî bi seda Kurd
sîrgûn dîkin? Boşî navên gundên
Kurdîstanê dighurtnin
Kurdîstanê li Fransayê
erebî? (...)

Grûbên Barzant,
grûbên Talabant! Bes
e hun jî emperyalîz-
me re bûn leyîstok,
bes e hun li dû wan
faşîstan çûn, bes e
we Kurda bi hev da
kuştin. (...)

Hevalên delal! Di-
bê ku em pir baş za-
nibîn, feodalîzm, şerî-
tî, begîttî, axattî ni-
karin gelê Kurd û
Kurdîstanê azadkin.

EWÊ KARKER Û COTKAR'ÊN
GELE KURD KURDÎSTANÊ
AZADKIN !

BIJÎ ŞERÊ GELE KURD BO
RIZGARIYA KURDÎSTANÊ !
BIJÎ KURDÎSTANA AZA
YEKBÛYÎ Û SOSYALÎST !

Yekîtiya Xwendekarên
Kurdîstanê li Fransayê
Paris.. / 7 / 78

Di van rojên dawî de
xeber ji welêt tene
ku careke din şerê
Kurdan dikinê (...) mî-
ran ji hev gêrdikin!
Her aliyek sêcê davêje
ser aliyê din. Lê pîr-
sa vî serî xuya ye ku
bi awakî din e. Bivê
nevê destê neyaran di
vî karî de heye û tiş-
teki gelek ne baş e.

Dîroka gelê Kurd di
de xuyantîkirin, ku
rizgarkirina gelê
Kurd, ya netewayettî
û çînayettî ji hev
nayên bîrîn; û ji ber
wilo jî çîna derebeg

û bûrjûwaziyê Kurdî
nabin ku serokayeti-
ya tevgerê bikin, ew
her gav amade ne, ku
destên xwe bidin
dujminên gelê Kurd.
-Hêzên bîngehî, ji
tevgerê re, zahmetkê
şên Kurd in-ramanên
tevgerê pîştîstî ku
ramanên çîna karker
bin. (...)

-Hev karî li gel ew
rêjîmên ku gelê Kurd
di perçiqîtnin ne rast
e û gava hêzekî siya-
stî Kurdî li gel wan
kar bike, guman dikeve
nîstîmanperweriya wî.

Berlin

Riya SERBESTÎ Û AZADÎ
yê JI NAV KOMA KARKE -
RAN DEST PÊDIKE!
Bijî Têkoşîna Gelê Kurd
jibo bîcîhanîna mafê
çarenûsinê! (...)

Yekîtiya Xwendekarên
Kurdîstanê li Berlînê

AKSA-B
Venîsa Azadî yê: Hevalên
Berlînê tistên çê û hê-
ja dibêjin. Tenê du pîr-
sên piçûk: 1° Kî ne ev hê-
zên ku ji nîstîmanparê-
ziya wan guman tê kirin?
2° Bi wan re di bin bane-
kî, di nav komeleyekî de
civîn tistekî rast e?

XWENDEKARÊN ŞOREŞGER YEKBÎN!

Gelê Kurd du winda kir

KURDISTANA ÎRANÊ :

AZÎZ YÛSEFÎ

Nvîskar,rojname van û şoreşgerê Kurdê hêja Azîz Yûsefî di destpêka hezîranê de li Tehranê mir. Azîz Yûsefî kevintirîn girtî yê siyasî yê Iranê bû. Li serhev BÎST Û PÊNC SAL ên jiyana xwe di zîndan û girtîgehên şahê zorkar de derbas kiribû.

Gelê kurdê Iranê bi rojan şîna Azîz Yûsefî girt. Li Mehabadê, qasî bîst hezar kes, di şertên çendî dijwarên fâşîzma şahî de, bêtirs li ser gora wî civiya; li ser şoreşgerîya wî, têkoşîna wî, gelhizî û welatparêziya wî gotar hatine gotin. Li şah, savak û xulamokên wanên ku ji mirina Azîz Yûsefî berpirsiyar in lanet barandin. Xelk diqîriya, digot: "KURD NAMIRIN! KURDISTAN NAMIRE! AZÎZ YÛSEFÎ NAMIRIN! MIRIN JIBO ZORKAR Û XWÎNXWARAN E, JIBO DIJMINÊN XELKÊ YE!" Yên ku li ser gorê bikel dipeyivîn zanibûn ku ewê bîn girtin, bîn êşandin, bîkevin zîndanan. Lê ne tirsîyan. Kela dilê xwe ya ku li ser dilê gelê kurd civiya ye, hêdî kirin, rêtin.

Azîz Yûsefî, cara pêşîn di 1948an de, çend meh piştî pelişandina Komara Mehabadê hatibû girtin. Hingê ew hê xortekî bîst û du salî bû. Lê bi qelema xwe bi zîmanê xwe, bi milên xwe karêkî hêja kirî bû jibo komara Kurdî.

Di 1952 a de, di dema Mossadeq de ji zîndanê derket.

Sêsal şûnde dîsa tê girtin. Piştî çend me hê azadiyê di sala 1957na de Şah dîsa Azîz Yûsefî û hevalên wî yên PDKa Iranê di de girtin û dixwazehin ji wan bidardake. Lê jiber tirsê serxwerabûnekî nû li Kurdistanê Iranê, wî bi girtina timî dide mahkumkirinê. Ji hingê heta adara 1977an Azîz Yûsefî ji zîndanekî tê şandin ya din. Borazcan, Babol, Xesser navên çend ji van sembolên hovîtî û zorkariya rejîma Şah in.

Di sala 1976an de, hevdesaziya mirovhiz Amnesty International, wî dike "girtiyê salê" û di çapa Ewrûpayê de seferekî vedike jibo azadiya wî. Zane ye Belçîkî Pr. Louchard,

ji Zanîngeha Bruxellesê bixwe serê têkoşîna jibo azadiya wî dikşîne, rojnamevana dişîne Iranê da wî bibînin, şertên jiyana wî bidin nasîn. Ji nûçegihanê (muhabîr) rojname "Le Soir" re Azîz Yûsefî awa dipeyive: "Ev bûn bîst û pênc sal ku ez di zîndanê de me. Savak ji min re dibêje ji şah efû bixwaze, emê te berdin. Lê yê ku efûyê bixwaze ne ezim." Jibo Azîz Yûsefî ji zorkaran efû û kerem nayê xwestin, bi wan re şer tê kirin. Azîz Yûsefî nexweş bû, gellek janên wî hebû dixwast were Ewrûpayê li xwe bîpirse. Evbûn çend meh li dû pasaportekî bû. Lê şah û Savak, nehiştin. Ewê mîrxasî, û şerkariya Azîz Yûsefî timî di bîra welatparêz û şoreşgerên kurd de be, navê wî jibo newşên (neslên) wêbêyê, yên Kurdistanê aza bibe yek ji sembolên meznahiya mirov li hember hêzên zorkarî, kevneperestî û tariyê.

şorêşgerê hêja

KURDISTANA TIRKIYÊ

MUHTEREM

Muhterem mir. Îcar rast e, sed mixabin! Ne wekî sala 1971an ku rojnameyên bûrjû waziya Tirk, wekî "Hürriyet" û "Milliyet", bi fîta MITê kuştina wî û çar hevalên wî di rûpelên xwe yên pêşîn de bi manşetên gir mizgîn didan: "Barzanî pênc Kurd parêz û kommunistên har da kuştin!" Îcar, ew bi rastî jî nav me çû, me terikand. Ne bi destê MIT ê û ne jî bi yên paşverû û kevneperestên Kurd. Lê di qezakî rê de, di meha hezîranê de.

Kurdparêz û kommunistekî çê bû Muhterem, wekî kelem bû di nav çavên hezên kedxur û mêtî gehparêzên (kolonyalistên) Tirk, di nav singê sinifên serdestên Kurd, beg û axa û şêxan de. Û jî zû ve. Bi hindikî, ev bûn panzdeh sal.

Hingê, kesên ku li Kurdistanê Tirkîyê doza kurdîtiyê dikirin pirr kêmbûn; çengekî bûn. Kesî newêribû gotina Kurd bûne serzamanê xwe. Wîlo ku, serekê sazûmana leşkerî, General Gursel, yê ku bixwe jî bi

eslê xwe Kurd bû, di 1960 a de li Diyarbekirê, li pêşberî dehhezaran Kurdên civiyayî diqirîya; "Tû kin rûyê yên ku ji we re di bêjin Kurd! Hun Tirk in, Tirkên çiya!" Kesî newêribû dengê xwe derîne.

Jiber di jwariyên têkoşînê, ji tirsê girtîgeh, zîndan, kuştin, perîşanî û ji karê xwebûnê, ji kesên ku wê çaxê doza kurdîtiyê dikirin gellek vegeyriyan, dest ji kefteleftê kişandin. Hîn li mala xwe rûniştin bi karê xwe bilî bûn, hîn bi kelûbîn xwe dan beza dewlemendbûnê, bûn milyoner xwedî mal û milk, serê hinekan di AP û CHP ê de derket, hîn kurdîtiyê jî xwe re kirin pêpilûk ji bo bilindbûn û ciyê xwe girtinê, hwd...

Muhterem yek ji wan kesan e ku ji doza gelê Kurd venegeriyan, hebûna xwe, wextê xwe, canê xwe dane vê riyê. Li dinê herkes tiştek dihebîne, tiştek li ber dilê wî şêrîne, yê Muhterem doza Kurdistanê bû, ya rizgariya gelê Kurd bû. Karê wî ev bû; jiyana wî jî vê bûnê bû.

Panzdeh sal in li kuderê mîtingekî, meşekî, şevekî çandî hebûna. Li kuderê hevalekî di tengasiyê de bûna, Muhterem li wê bû. Pir caran digot: Karê hinekan etarî ye, ticarî ye, doktorî ye, evûqatî ye, yê min jî karê min şoreşgerî ye. Heta ku jimilên min tê, heta ku hilm di qefesa min de hebe, ezê jibo gelê Kurd bixebitim, çî ji min bê ezê bikim. Ku ez ketim jî, ewê yên ji min çêtir ala me pêş ve bibin.

Yên ku wî bi nêzikî naskiribin, hevaltiya wî kiribin, dilsozî, rastgoyî, fedakarî, nefspiçûkî, mêranî û xweşhevaliya wî tu car jî bîr nakin.

Ew şoreşgerekî ji xelqê bû, ne begzade û şêxzade û ne jî ji yên ku xwe "bîrewer" (entellektuel) dihesibînin bû. Gava ku bawerî bîaniya ku hevalekî jê çêtir di zane, xwe pê digirt û carna bi wan re gavên şaş û xelet da vêt di rîya nenasa rizgariyê de (tenê yên ku li mala xwe rûdinên tu şaşiya na kin.

Yên ku dilivîn, dime
şin ewê carna şaşî-
yan bikin. Şoreşger
ne ew e ku tu şaşî-
yan na ke, ev nemim-
kine, lê yê ku şaşî
yên xwe dibîne û wan
rast dike) Bi gel-
lek hevî û xewnan bi
Dr. Şivan û hevalên
wî re çûbû Kurdistana
Îraqê, jibo xebatê.
Li wir bereber e xwe-
zaya (tebieta) paşverû-
yaserokatiya tevgera
Kurdên Îraqê dîtibû
û bizorê ji kustinê
filitibû. Pêlekî li
Ewrûpayê şarederî ma
bû, dûre di 1974 an de
vegeriyabû Kurdistana
û liwir, gava ku ne di
gitîgehê de bûna di
nav qada xebata siya-
sî de bû. Herwekî pîrr
xweş zmanê kurdî nas-
dikir, carna xebata
çandî jî dikir, hin hel-
bestên şoreşger (yên
Ahmet Arif, Nazim Hik-
met, hwd...) jî tirkî
werdigerand. Wî wisa jî
"Zewaca Bêdil"ê Smaîlê
Dûko, jî tîpên rûsî ki-
ribû kurdîya latînî.

Muhterem di demekî
wisa de mir ku ew îndî
di nav xebatê de pişî-
ya bû, gihîştibû, têr
çeliqî bû; rê û dirban,
merivan naskiribû, bûbû
xwedî ceribandin û di
xebata rojane da, di ya
pratîk de, şoreşgerekî
bêhempa bû. Ewê hê teze
biketa 35 saliyê. Bi mî-
rina wî, sterkekî geşê
hêviyê jî esmanê Kur-
distanê xuricî.

Xemgînî û dîlkovani-
ya heval û hogirên wî
giran e. Ewê tim di bî-
ra me de be. Ewê tim di
dilê me de wekî tîrêje
ke fedakarî, dilsozî, şo-
reşgerî û mîrxasiyê bi-
çirise, herûher bijî.

Deng û Alan

LE MONDE : Rojnameya navdar a fransîz di
hejmara xwe ya 27.7.1978 de bendektî mezin (rû-
pelektî) li ser rewşa Kurdên Tirkiyê derxist.

Di hejmara 11.8.1978 de bendektî li ser ro-
mana "Giyayê nemir", ya û peyivekî digel nivîs-
karê wê Yaşar Kemal derket. Tê de Yaşar Kemal
dibêje ku dê û bavê wî her dû jî Kurd bûn û
li malê bi Kurdî xeberdidan. Lê ew bixwe doza
Kurdîtiyê nake. Rast e ku tro ro, kurdîtî kani-
ya derd û bela û sergêjahiyane.

● Radiyo ya Fransa çend roj li dû hev li guh-
darên xwe şîretkir ku herin rabertî (teşîrk) nû
ya Wênekarê (resamê) Kurdê navdar REMZÎ bibînin.
Ev raberiya teze, li muzexana bajarê Dourdanê
di şatoyektî de hatiye vekirin û pîrr raxbet
dibîne.

ROUGE : Rojname kommunistî anvetew-
yî (enternasyonal) di hejmara xwe ya
du rûpel cih dide peyivekî digel Gêrarî Chali-
and, sekreterê Gîstiyê Komela Fransa-Kurdîstan
, nûskar û milîtanê antî-empêryalîst fransîz
navdar. Tê de (Chaliand qala rewşa niha ya Kur-
dîstana Îraqê dike. Rouge bi pesindartî jî pîr-
tûka nû derketî "Les Kurdes et Le Kurdistan"
Xeber dide û xwedîna wê bi germî li milîta-
nan şîret dike.

● Kongera zmanên hindikahiyan (eqaliyetan)
di destpêka tebarê de li bajarê katalanî
Barcelonê (İspanya) giztrên 18 gelên bindest
ciwtîya. Li ser gelê Kurd biryarên (qerarên) çê-
hatin stendin. Rojnameyên Barcelonê, Mundo
Diario (2.8.1978); Avui (3.8.1978), El Noticiero
Universal wî yê jibo azadiyê bendinê di-
rêj û hêja çap kirin.

The Economist, rojnameya ingilîza navdar di
hejmara xwe ya 24.6.1978, bendektî derxist li
ser şerên Kurdistana Îraqê.

BEND Û PÎRTÛKEN NÛ

● Les Kurdes et le Kurdistan (Kurd û Kur-
dîstan): G. Chaliyand, A.R. Ghassemlou, Kendal,
M. Nazdar, A. Roosevelt, I.C. Vanly.
Pêşgotina prof. M. RODINSON, F. Maspero, Paris,
1978; 352r. 65 FF.

● Şekirê Xudo; Problema natsiyonalnoy avto-
nomii kurdskeygo naroda v Irakskey Respub-
like (rûsî). (Pîrsiyara Xwegeriya-otonomiya-
neteweyiya xelkê Kurde li komara Îraqê);
teza doktorya zana û dîroknivîsê me yî hêja
Şekiroyê Xudo, endamê bêşa kurdî ya Akade-
mîya Zanîstî ya Ermenîstanê Moskova; 1978.

● Prof. Heciyê Cindî; Şaxên eposa "Rustemê
Zalê" kurdî. (bi kurdî) Erîwan, 1978.

ÇAPA KURDÎ BIXWÎNE,

pirtûknasî

Va ne navê çend pirtûkên ku di van salên dawîn de li ser Kurd û Kurdîstanê derketine.

● Celîlê CELÎL, Kurdî Osmanskoy Imperii v pervoy polovîne XIX veka (Kurdên Împaratoriya Osmanî di nîvê pêşînê sedsala XIXa de) Akademiya Zanistiyên Yekîtiya Komarên Sosyaliştên Sovyetî yê (YKSS), Moskova, 1973, 194r. (bi-rûsî).

● M. Lazarev, Kurdskiy Vopros (Pirsiyara Kurdî). Akademiya Zanisteyên YKSS, Moskova, 1972, 485r. (bi rûsî).

● Basîl NIKITINE. Les Kurdes (Kurd), çapa teze bi destê Komela Fransa-Kurdîstan, Parîs, 1975, 351r (bi fransizî).

● Ismet Şerîf Vanly, Le Kurdistan Irakiên, (Kurdîstana Iraqê). Neuchatel 1970, 418r. (bi fransizî)

● Jürgen Roth. Aufstand in Wilden Kurdistan (Serxwerabûndi Kurdîstana kûvî de), Signal-Verlag, Baden Baden, 1977, 160r. (bi almanî)

● Hans Hauser, Kurdistan, Schicksal eines Volkes (Qedera xelkekî) Langen Müller, München, 1975, 280r. (bi almanî)

● Heinz Gstrein, Volk ohne Anwalt (Gelê bê parasker). Imba / Laetare, Freiburg, 1974, 136r. (bi-almanî).

● Haraldson, Erlender. Med uppreisnar mö nnum; Kurdistan, 182r. (bi swêdî).

● Aksentijevic, Mirko. Kurdî, Borba za Autonomiju (Kurd, Şerê jibo Otonomiyê) Belgrad. (bi serbî).

● Bibliografiya po Kurdovedeniyu (Pirtûknasiya Kurdizaniyê) ya ku Akademiya Zanîsteyên YKSS çap kiri ye navê 2690 pirtûk û bendên li ser Kurda hatine nvîsîn dide. Moskova, 148r.

● ISK's Kurdish Bibliography, Amsterdam, 656r. navê 9350 bend û pirtûkên ku di çil zmanan de li ser Kurd û Kurdîstan, hatine nvîsan. Adide.

● Pradier, J.O. Les Kurdes, Revolution Silencieuse (Kurd Soreşa bê deng), Bordeaux, 286r. (bi fransizî).

● Schmidt, Dana Adams, Journey Among Brave Men (Ger li nav mîrxasan), Boston, 298r. (bi amerikani)

● Adamson David. The Kurdish War (Şerê Kurd), London, 216r. (bi inglîzî).

● Ghassemloo A.R. Kurdistan and the Kurds (Kurdîstan û Kurd), Akademiya Zanîsteyên Çekoslovakayê, Praha.

● R. Mauriès. Le Kurdistan ou la Mort (Kurdistan an Neman), Parîs. 236r. (bi fransizî).

Çapa Kurdî

Bi zmanê Kurdî û tîpên latînî bilî Azadî yê tu kovar dernakevin. Va ne navên yên ku bi tîpên din dertên.

● Riya Teze, ji sala 1930 a bi vir de li Erîvanê di heftê de du car derdikeve. 4r. Organa PK a Ermenîstanê.

● Kurdîstan, organa PDK a Iranê ji mehê carekî bi tîpên erebî dertê. 4r. (bi çapa farisî jî dertê).

● Bîra nûw; organa Partiya Komunîsta Iraqê, bi tîpên erebî dertê.

Kovarên ku bi çu Zman dertên.

● Rizgarî, bi kurdî-tirkî li Tirkîyê dertê. Hejmara pêşîn di adara 1976 a de derketiye. Heta niha 6 hejmar çap bûne. Her hejmarekî 130-140 rûpel e.

● Roja Welat, bi Kurdî-Tirkî li Tirkîyê dertê. Heta niha 8 hejmar çap bûne. Her hejmarekî 16 rûpel e.

● Kovara Özgürlük Yolu (Riya Azadî) ku hin bîrewerên Kurdên pêşverû ji hezîrana 1975 bi vir de ji mehê carekî derdixin, carna bi kurdî bendan li ser zman û wêje (edebiyatê) çap dike.

BÎDE XWENDÎN Û BÎPARÊZE !

ZMAN

Ferhengok

Zmanê xelkêyê rengîn û zengîn, kurdî hê ne bûye zmanekî zanîs tî; dewlemendîn û pêşvebirina wê divê. Her wekî ku kêmtê xwendin, di xwendegahan de nayê hîn kirin, têde cihêbûnên zaravan he ne. Lewra bi kurdî bendên siyasî nîvîsandin û xwendin, di despêkê de pişkî dijwar xuya ye. Hin gotinên ku di bendên me de hatine bikaranîn heye ku ji hin xwendevanan ve nenas bin. FERHENGOK a Jêrîn jibo wan e. Gotinên kurdî bi wergerandina tirkî(t) û fra-sizî(f) hatine dayîn.

Aborî:(t) iktisat; (f) économie
Arizî:(t) özel; (f) privé
Azadî:(t) özgürlük; (f) liberté
Belavok:(t) bildiri; (f) communiqué
Bêş:(t) vergi; (f) impôt
Civak:(t) toplum; (f) société
Civakî:(t) toplumsal; (f) social
Deryavanî:(t) denizcilik; (f) navigation

Dirav:(t) para; (f) monnaie, argent
Diravgîr:(t) ücretli; (f) salarié
Dîrok: mîjû, tarîx (t) tarih; (f) histoire
Enî:(t) cephe; (f) front
Firotişk:(t) eşya; (f) marchandise
Geşbûnî:(t) gelişme; (f) développement
Gewşîn:(t) özellik; (f) particularité
Girîng:(t) önemli; (f) important
Giştî:(t) genel; (f) général
Gizîr:(t) temsilci; (f) délégué
Hevrayî:(t) ortak; (f) commun
Hevdesazî:(t) örgüt; (f) organisation
Heyok:(t) nesne; (f) objet
Hilberandin:(t) üretmek; (f) produire
Hilberî:(t) ürün; (f) produit
Hilberinî:(t) üretim; (f) production
Hilfir:(t) (f) essort
Karciv:(t) korporasyon; (f) corporation
Kardar:(t) işveren; (f) employeur
Karxwe:(t) patron; (f) patron
Kedxur:(t) sömürücü; (f) exploiteur
Kedxurî:(t) sömürü; (f) exploitation
Kevneperest:
Komava:(t) tutucu; (f) conservateur
Komele:(t) dernek; (f) association
Komik:(t) grup; (f) groupe

Maf:(t) hak; (f) droit
Mêtîngeh:(t) sömürge; (f) colonie
Mêtîngehparez:(t) sömürgeci; (f) colonialist
Mêtîngehparezî:(t) sömürgecilik; (f) colonialisme
Mînakî:(t) örneğin; (f) par exemple
Navgîn:(t) araç; (f) moyen
Nijad:(t) ırk; (f) race
Nîşe:(t) not; (f) note
Nûjen:(t) modern; (f) moderne
Paşverû:(t) gerici; (f) réactionnaire
Pêkahî:(t) gerçeklik; (f) réalité
Pêkanîn:(t) gerçekleştirmek; (f) réaliser
Pêşverû:(t) ilerici; (f) progressist
Peywendî:(t) ilişki; (f) relation
Peyweng:(t) alet; (f) outil, instrument
Pîşe:(t) sanat; (f) art
Pîşekar:(t) sanatkar; (f) artiste
Pîşewar:(t) zanaatkar; (f) artisan
Rizgarî:(t) kurtuluş; (f) libération
Semyan:(t) ihtişam; (f) magnificence
Servebûnî:(t) keşif; (f) découverte
Serwer:(t) egemen; (f) souverain
Serxwebûn:(t) bağımsızlık; (f) indépendance
Suxre:(t) angarya; (f) corvée
Taybetî:(t) özel; (f) particulier
Teşe:(t) biçim; (f) forme
War:(t) alan; (f) domaine
Xwedanî:(t) mülkiyet; (f) propriété
Xweger:(t) özerk; (f) autonome
Xwemeş:(t) otomat; (f) automate
Xweza:(t) doğa; (f) nature

ZMAN-FERHENG:

- Celadet A. Bedir Xan, Roger Les cot, Grammaire Kurde (Gramera Kurdî), Paris, 1970, 372r. (bi fransizî-Kurdî)
- Kamouran A. Bedîr Khan, Langue-Kurde (Zmanê Kurdî) 253. Paris (bi-fransizî)
- I. O. Farizov, Russko-Kurdskiy Slovar (Ferhenga rûsî-kurdî), Moskova, 782r. 30.000 gotin.
- Qanatê Kurdo. Ferhenga Kurdî-Rûsî, Moskova, 890r. 34.000 gotin.
- Tawfiq Wahby Bey. Kurdish-English Dictionary. (Ferhenga Kurdî-Inglîzî) London, 180r.
- Joyce Blau. Dictionnaire Kurde, Français-Anglais. (Ferhenga Kurdî-Fransizî-Inglîzî). Bruxelles, 263r.

Sinifên serdestên Kurd hem bi gur re dixwin hem jî bi xwedî re şînê dikin. Ev helbista Cegerxwîn li ser vê yekê ye.

ÇONA QUNSI LXANA TIRK GUNEHKARIYE BEGIM.

Begim, çûbû kû?	Çûbûm e Heleb.	Çawa te hejand	Hey rêberê kor
Îqê te çi bû?	Wîlo bê sebeb.	Her kesê bi hîst	Dengê topa we
Bêje begê min,	Çi bêjin canim,	Milet nade ser	Rêç û çopa we
Ka we çi kiriye?	Qet ez nizanîm	Navê we ye bes	Remza îstîmar
We kes nedî qet?	Çima dipirsî!..	We milletê Kurd	Siparte neyar
Begim xuya ye	Gelek ditirsî.	Lê ne raza ye	Şiyar e millet
Çima bitirsîm	Ha ha aferim,	Wî zincîr şikand	Ji dest we derket
Li her der karim	Serbest bigerim.	Bi we nayînî	Îdî bawerî
Ji kerema xwe	Bêje ezbenî.	Ji dijmin re ew	Qet nabî terî.
Şerme bese lo	Bi min dikenî.	Canim bes e lo,	Îdî ez ne Kurd.
We qunsil nedî?	Ha! qunsilê Tirk	Raste ne Kurdî	Tu bûye zigurd
Belê li we kir	Wî xelat û kurt	Ji xwe ne Kurdî	Hemparê dijmin
Bestê xwe da we	Ew destê gemar	Hun milletê Kurd	bihev re dixin
Destê ko Extî	Hildaye ser dar	Ezê herim lo	Hişim ne ma ye,
Ew destê ko kuşt	Sed wek şex Seîd	Ji bo we gotin	Ne pîr seza ay
Zana û gernas	Mêrxas û egîd	Here ez benî	Here ez benî
Destê bi xwîna	Kurdan bûye sor	Milet, hemî Kurd	Bi we dikenî.

Elfabe

Ji salên 1930an bîvir de zmanê kurdê bi tîpên (herfên) latîni tê nivîsandin. Elfabe ya latîni xweş li zmanê me te û ewê begûman bihe ya hemî Kurdan. Lê niha jiber sedemên cihê reng biraniya Kurdên Iran û Iraqê tîpên erebî, yên Sovyetistanê jî tîpên rûsî bikartînin. Jibo agahdariya xwendevanan va ne ev her sê elfabe.

Latîni	Rûsî	Erebî	Latîni	Rûsî	Erebî
A	А	ا، آ، ت، ع	N	Н	ن
B	Б	ب	O	О	ؤ
C	Щ	ج	P	П	پ
G	Ч	چ	Q	Қ	ق
D	Д	د، ذ، ض	R	Р	ر
E	Э	ا، آ، ع، ت، ع	S	С	س، ص، ش
Ê	Е	پ، ی، ه، ی، ع	S	Ш	ش
F	Ф	ف	T	Т	ت، ط
G	Г	گ	U	У	و، _
H	Һ	ه، ح	O	Y	و
I	И	ا، آ، ع، ت، ع، ی، ع	V	В	ش
Î	И	ا، آ، ع، ت، ع، ی، ع	W	W	و
J	Ж	ژ	X	X	خ، غ
K	К	ک	Y	Ў	ی، _
L	Л	ل	Z	З	و، ذ، ض، ز
M	М	م			

KURDÎ BÎXWÎNE, HÎN BÎBE, HÎN BÎKE!..

* Stran û Leylan * *

AZADI, jiho qenc nasîna mûsîkiya kurdî sêlik(nak) û kasetên bi-qalîte bidest dixê, dadigre û difroşe. Ji niha ve hun dikarin yê li jêrê binavkirî ji me bixwazin.
-Sêlika kurdî.

Bijarteyên Folklorê-1
Megamên kevn bi Orkestra nûjen.

Lêdixê Orkestra gelert ya Kurdîstanê.

RÔYÊ A:

&.Dêresorê Piçûkê (Solîst:Zadîna Şekir).&.Çavreş çavreş bona te (Solîst:Têmûrê Talê).&.Memir me mir (Solîst:Eyşe Sana Kurdî).&.Heft sal temam li hêviya te mam (Bêmalê Keko).&.Lê Pîrê (Solîst Xemoyê Hesên).&.Eman eman Zekiya (Dawidê Xîlo).&.Yar gulê (Solîst Zadîna Şekir).&.Mala Ximşê (Kom).&.Koçerî (Def û zirne).&.Bihar û Yar (solîst:Aslika Qadir).&.Werdekî golî sor im (Kom).&.Delalê min (Têmûrê Xelîl).

RÔYÊ B:

&.Nar nar narê can (Mecîdê Aslan Zadîna Şakir).&.Dîlan (Solîst:dawidê Xîlo).&.Nazo (Solîst:Dawidê Xîlo).&.Hey Narê (Solîst:O.Bedelî).&.Ha Gulazer (Solîst:O.Bedelî).&.Hoy Nazê (Solîst:O.Bedelî).&.Tîrîngî (Def û Zirne).&.Romanî (Solîst:O.Bedelî).&.Melfî (Solîst: Dawidê Xîlê).&.Yar wele keçik e (Aslika Qadir).&.Welatê me Kurdistan e (Solîst:Aslika Qadir).&.Sarê rabe êvar e (Solîst:Aslika Qadir).&.Nazîyê lênazîyê (Xelîlê Evdîlê).

Bijarteyên Folklorê-2
Kulamên Dîlan-1

RÔYÊ A:

&.Xezalê (Semoyê Hesên).&.Bêrîvanê (Efoyê Esed).&.Eyşanê (Celîla Çawûş).&.Bavê Seyro (Eyşe Sana Kurdî).&.Lawikê Metînî (Gerêbê Xaç).&.Çiya Bilindin, te nabînim (S.Egît).&.Hekîmo (Sero yê Bro).&.Lê Lê Bêmalê (H.Huseyîn).&.Xozanê (Reşîdê Baso).&.Lê lê Ximşê (Kom).

RÔYÊ B:

&.Miho (Fatma Îsa).&.Siyamend û Xecê (Egîtê Têcir).&.Şev tev çû ye (Aram).&.Hesenîko (E.Têcir).&.Apo (Seyadê Semdîn).&.Ereb Şênî (Dawidê Xîlo).&.Lo lo Lawîko (Perîxzn).&.Eman eman Zekiya (Dawidê Xîlo).&.Welatê me Kurdistan e (Kom, Solîst:Aslika Qadir).

Bijarteyên Folklorê-3
Kulamên Dîlan-2 (Stranên Evînê)

RÔYÊ A:

&.Kalo (Dawidê Xîlo).&.Lê lê Bêrîvanê (E.Esed).&.Bedewê (Sero yê Bro).&.Edûlê (G.Xaç).&.Şewabê (S.Bro).&.Seyranê Mûsa (Reşîtê Baso).&.Xezalê lê (Mîrzê Egît).&.Bavê Fexriya (M.Bavê).

RÔYÊ B:

&.Ehmedo Ronî (Mihemedê Mûsa).&.Evdîlê Eyşê (G.Xaç).&.Dayîkê (G.Xaç).&.Gidî lolo (S.Semdîn).&.Qîza Kurda (Aram).&.Hey Gulînê (Aram).&.Aylê Xezalê (S.Îzol).&.Lo lo gidî (Beyda Qado).&.Welatê me Kurdistan e (Kom, Solîst:Aslika Qadir).

Bijarteyên Folklorê-4
Kulamên Siyaran (Stranên Şeran)

RÔYÊ A:

&.Sîlêmanê Mistê (G.Xaç).&.Metê (S.Bro).&.Bişaro lo lawo (Memoyê Sîlo).&.Lê Wayê (Cemîlê Çeto).&.Lo Bavo (Kezîzera Xelo).&.Heyla Mîro (Reşîtê Baso).&.Fîlîtê Quto (Elîyê Hemed).&.Cîrîd (Samîlê Beko).

RÔYÊ B:

Sîsîlê (Memoyê Sîlo).&.Keir û Kulîk (Egîtê Têcir).&.De Wêlî Ehmedo Bra (Sero yê Bro).&.Were wî lo lo (Efoyê Esed).&.Dînyayê (Reşîdê Baso).&.Eyşanê (Mehemedê Xîlo).&.Welatê me Kurdistan e (Kom, Solîst Aslika Qadir).

Bijarteyên Folklorê-5
Blûr, Fîq (Dûdûk)

Fîq (Dûdûk): Egttê Cîmo
Blûr: Şamilê Beko
Pîyano: Cemîla Celîl

ROYÊ A:

Bavê Seyro / Qeydên nêrîya / Deyoyo
Siyabend û Xecê.

ROYÊ B:

Êvarên havînê / Qeydên Sivanan /
Gulê Mehrûmê / Kerr û Kulîk / Welatê
Kurda / Bêrivanê / Xozanê / Welatê me
Kurdistan e.

Bijarteyên Folklorê-6
Def, Zirne û Fîq (Dûdûk)

Xelîlê Evdile - Şamilê Beko -
Egttê Cîmo.

ROYÊ A:

Ha berde berde / trîngî / Qeydên
dîlan û govendê / Cîrîd / Girêşîra
bî sîr e.

ROYÊ B:

Gava zerya min nîşan kirin / Koçê
rî / Nazîyê lê nazîyê / Welatê
Kurda tev xêr û bêr e / Welatê me
Kurdistan e.

Bijaretyên Wêjeya Klasîk-7
Beyt / qesîde / helbest. 1

Distirê û dibêje

ROYÊ A:

Şexê Zîrav

Ş. Soxû şengê (Melayê Cizîrî). & Xakî
Kurdistan (Cegerxwîn). & Şerbeta lam
û beyanê (Melayê Cizîrî). & Îro jî
derba Xencerê (Melayê Cizîrî). & Xe-
ma eşqê peritîm ez (Melayê Cizîrî).
Ey bilbilê Dilşadî
Dilê Mermîn
Mey nenoşî (Melayê Cizîrî). & Yek bû
se da min bî sed qiyamet (Melayê Ci-
zirî).

ROYÊ B:

Ş. Jîbo Melayê Cizîrî (Şex. E. Rehmî)
& Fesl û Bihara Cenetê (Feqîyê Tey-
ran). & Dilberek min dî di xewda
(Melayê Batê). & Ey Felek (Siyapoş).

Min qebûl e xemr û saqî (Siyapoş).
& Dil yek e dilber hezar in (.....)
& Welatê min tu yî Bûka cihan î
(Cegerxwîn). & Ey Welat boç perçe,
perçe (Cegerxwîn). & Kufregeha axê
(Cegerxwîn). & Ronahî li pey tarî ye
(Cegerxwîn). & Sed sal e em şerpeze
li pey şêx û bega ne (Cegerxwîn). & Ren-
gê Xezalan (Cegerxwîn). & Welatê me
Kurdistan e. (Kom, Solîst: Aslîka Qadir)

Dengbêjên hemdem-1

ARAM.

ROYÊ A:

& Wextê Zerya min nîşan kirin. & Gu-
lîstanê. & Tûzik. & Kula dilê min Welat
& Sing û berê kewa gozel. & Lê lê hanê
& Qîza Kurda. & Gulgulî ha gulgulî. &
Ha Hulînê.

ROYÊ B:

& Sev tev çûye. & Yar tu were. & Almas-
ta min. & Qîmet delalîya min biya. &
Qîza Kurda. & Lo lo pismam. & Cahilno
& Hem degbêjim, hem saz bend im. & Bisk
bî têt. & Ay dil.

Musique Populaire du Kurdistan
(Mûstîkiya Gelerîya Kurdistanê)
Chants d'Amour - Stranên Evînê
Distirên: Aramê Tîgran, Aslîka
Qadir, Gerabêtê Xaço, Şeroyê Bro,
Temo, Zafîna Şekir, hwd...

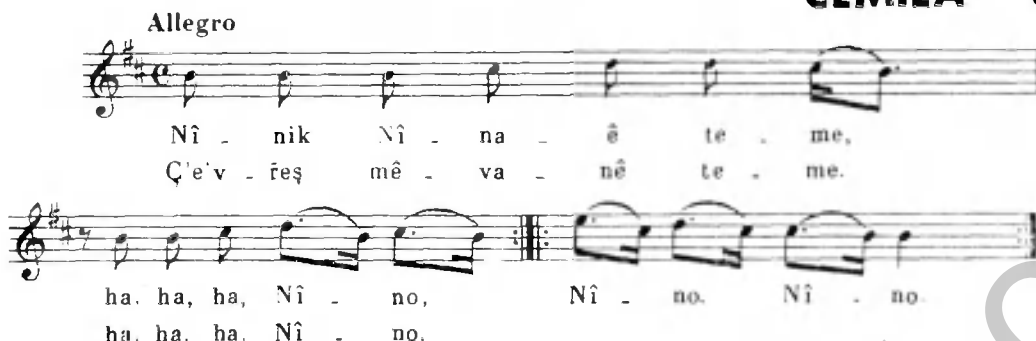
Sêlik=33 ger, 7 Dollar, 15 DM

Kaset=60 deq, dom dike, 5 Dol-
lar, 10 DM (şandin tê de)

* Stran û Leylan * *

NÎNIK NÎNAÊ TEME

CEMÎLA CELÎL

Nînik Nînaê teme, ha, ha, ha, Nîno.
Ç'e'vîreş mêvanê teme, ha, ha, ha, Nîno.
Nîno. Nîno, Nîno, Nîno.

Sibê ser rêka xweme, ha, ha, ha, Nîno,
Dusibê cînarê teme, ha, ha, ha, Nîno,
Nîno, Nîno, Nîno, Nîno.

Aşiqê bejna teme, ha, ha, ha, Nîno,
Deqa ser sîngê teme, ha, ha, ha, Nîno.
Nîno, Nîno, Nîno, Nîno.

Bazinê destê teme, ha, ha, ha, Nîno,
Gustîlka t'ilya teme, ha, ha, ha, Nîno,
Nîno, Nîno, Nîno, Nîno.

NETEWYEKÎ KU LI
YEKÎ DIN ZORDESTIYÊ
DIKE, BXWE JÎ NE
A Z A D Ê!
Karl MARX

JIBO GELEKÎ BINDEST
ENTERNASYONALÎZM XWE
JÎ NÎRÊ EMPERYALÎZM
Û ZORDESTIYA NETEWYÊ
RIZGAR KIRIN, WELATEKÎ
AZA, SERXWE Û SOSYALÎST
AVA KIRIN E,

LENÎN DIBÊJE:

ÇAWA MIROVATÎ NIKARE BIGHÊ WINDA-
BÛNA SINIFAN(ÇÎNAN) BÊY GEHÎNEKA
(SAFHA) DERBAŞÎ YA DÎKTATORÎ YA
SINIFA BINDEST, WISA JÎ EW NIKARE
BIGHÊ TEVHEVIYA NAYEREVÎN(MIQEDER)
A NETEWAYAN(MILETAN) TA KU EW DEMA
DERBASOKA RIZGARÎ YA TEMAMIYA HE-
MÎ NETEWYÊN BINDEST AZADIYA XWE
YA CIHÊ BÛN Û VEQETANDINÊ BIDEST
NEXIN,

Oeuvres (afirandin), c. 22, r. 159

HEJMARA KU TÊ :

- Ji Daxuyaniya Partiya Komunîst
- Ji Bingehên destpêkiyên feşefê
- Li ser şerê hindurê Kurdênîraqê
- Pirsa AKSA yê
- Xebata Yekîtiya Xwendekarên
Kurdîstanê li Fransa
- Pirsa Yekîtiya Nîştîmanî
- Ji Dîroka Kurdîstanê, hwd...hwd...

A Z A D Î

KOVARA MARKSÎSTA KURDÎ

Jibo nêzîkbûyîna hêz, bêşok û
komikên şoreşger û welatparê-
zên Kurdîstanê dixebite.

Bi arîkariya komekî Xebatkar û
Xwendekarên Kurd derdikeve. Bi
tu partî û hevdesaziyên tu per-
geyekî Kurdîstanê ve negirêda-
yt ye.

Berpirsiyarê gîştî: K e n d a l
Berpirsiyarê malhebûnê: H. KARACA
Nvîsekarî : E B D O

Navnîşan : Kovara A Z A D Î
B.P. 378 75625
PARIS CEDEX 13

France

Dirav (pêre) Ii ser navnîşana
A Z A D Î CCP n°. 23 37 449 L

Parîs/France

KURDÎSTANA AZA, YEKBÛYÎ, SOSYALÎST !